

OPPI-ISIÄ IV C

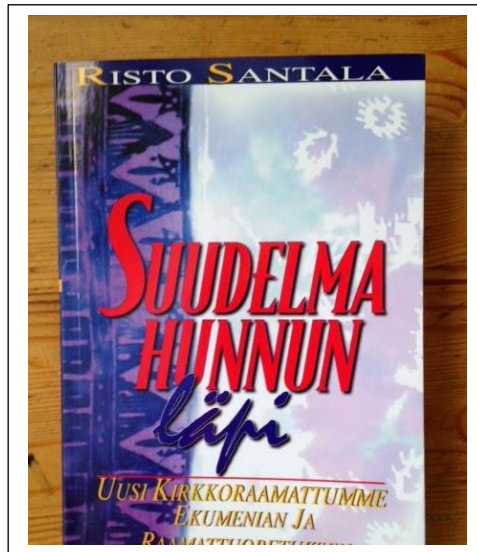
Väinö Hotti

(nettikuva)

RISTO SANTALA

18.5.1929 – 26.9.2012

(nettikuva)

SUUDELMA HUNNUN LÄPI (jatk.)

Risto Santala (Kuva ja Sana, 1998, s.151).

Väliotsikot, kommentit ja teh. VHN

Suurempia ja pienempiä käänkösvirheitä

(nettikuva)

Eräänä ongelmana oli lyhyt aika, jossa käänkö pyrittiin saamaan valmiiksi.

Nimenomaan tarkistus tuli pilattua kiireellä:

"Eniten ihmetyttää, että tätä työtä ei annettu laajemmin seurakuntien ja eri yhdistysten tutkittavaksi ennen kuin loppukiireissä keväällä 1991" (emt. s.63).

Vertailun vuoksi Santala tuo esille, että **v.1938 käänköstä valmisteltiin 50 vuotta.**

Uskon kannalta keskeisiin raamatunjakeisiin on Santalan mielestä puututtu ja horjutettu näin koko uskomme perustaa. **Samoin on pyritty häivyttämään Vanhan ja Uuden testamentin yhtenäisyys.** Tässä yhteydessä Vanhan testamentin Messiasennustuksia on kohdeltu kaltoin.

"Sielu"-käsite on pantu syrjään lähes tyystin" (32,35).

Uusi käänkö on poistanut Messiaan "pakanain valkeutena". Jes.42:6 kuuluu uuden käänköksen mukaan:

"Sinut minä asetan toteuttamaan sen liiton, jonka olen tehnyt tämän kansan kanssa kaikkien kansojen valoksi."

Santala korostaa:

"'Pakanain valkeus`-sanonta kuuluu kristillisen teologian luovuttamattomiin käsitteisiin" (32).

Proto- eli alkuevankeliumi (1 Moos.3:15) on riisuttu messiaanisesta aineksesta käyttämällä sanontaa *"ihminen on iskevä sinun pääsi murskaksi..."* (36).

Santala pitää 5 Moos.32:8b:n käännöstä "liberaalin tekstikritiikin äärioteerauksena": *"Kun korkein jakoi kansoille maat, kun hän levitti ihmiset yli maan piirin, hän määräsi kansojen asuinsijat ja kullekin oman jumalan."* (40,41).

Siitä, kuinka asiasisältö voi muuttua väärän käännöksen myötä, tarjoaa esimerkin mm. Jes 28:16:

"Joka uskoo, ei horju." Oikea käännös olisi: *"joka uskoo ei kiirehdi" tai "hoppuile ja hätäile"* (70)

"Raamatunkäännöskomitean ratkaisu poistaa Daniel 7:13 jakeesta sanat *'Ihmisen Pojan kaltainen` on vakavin virhe, minkä uusi Kirkkoraamattumme on tehnyt"* (89). Mark.14:62 Jeesuksen vastauksessa ylimmäiselle papille, kun tämä kysyi, oliko Jeesus Jumalan Poika, olisi pitänyt ilmetä, että Jeesus sanoi Jumalan nimen **"minä olen"**. Tällöin tulisi lukijalle selväksi, mistä oikein on kysymys:

"Jumalan pilkasta Talmud määrää, että siihen syyllistyy vasta, jos sen yhteydessä lausuu Jumalan `lausumattoman nimen`...`ana hoo`" (99).

Mark.16:16 on uudessa käännöksessä: *"Joka sen uskoo ja saa kasteen, on pelastuva."* Tästä voi saada näkemyksen, että on **puhe kastejärjestyksestä**, ensin usko sitten kaste. Santala myös huomauttaa, että "lisäsanonta `sen` uskomisesta kääntää merkityksen niin, että nyt ei enää puhuta uskosta, vaan sen objektista, "evankeliumista." Alkutekstille uskollinen käännös: *"Joka on tullut uskoon ja kastettu, on pelastuva"* (126,127).

2 Kor.5:18-19 **Vanha käännös:**

"Mutta kaikki on Jumalasta, joka on sovittanut meidät itsensä kanssa Kristuksen kautta ja antanut meille sovituksen viran. Sillä Jumala oli Kristuksessa ja sovitti maailman itsensä kanssa eikä lukenut heille heidän rikkomuksiaan, ja hän uskoi meille sovituksen sanan." Ja siksi pyydetään: "antakaa sovittaa itsenne Jumalan kanssa!"

Uusi käännös: *"Kaiken on saanut aikaan Jumala, joka Kristuksen välityksellä on tehnyt meidän (?) kanssamme sovinnon (?) ja uskonut meille tämän sovituksen viran. Jumala itse teki Kristuksessa sovinnon (?) maailman (?) kanssa eikä lukenut ihmisille viaksi (?) heidän rikkomuksiaan; meille hän uskoi sovituksen sanan."* Ja nyt pyydetään *"suostukaa sovintoon Jumalan kanssa"*. **"Vanha käännös puhuu koko ajan sovituksesta; uusi kolme kertaa sovinnosta, joka on toinen asia.**

Vanhan mukaan Jumala sovitti meidät itsensä kanssa, kreikassa `heemas heautoo`. Uusi puhuu siitä, että sovinto on tehty meidän kanssamme ja maailman kanssa ja että nyt rikkomuksia ei enää lueta `viaksi` eli ilmeisesti syyllistäväksi tekijäksi. Siksi tulisi `suostua sovintoon` Jumalan kanssa. **Ihminen toivoo luonnostaan, että hän saisi elää sovinnossa Jumalan kanssa synneissään ja niistä huolimatta - mutta rauha perustuukin siihen, että vikamme ja syyllisyytemme on sovitettu"** (129).

Vanhurskauttamisoppi

Uusi käännös pyrkii remontoimaan jopa luterilaisuuden kalleimpaa helmeä, vanhurskauttamisoppia.

Vanha käännös *"vanhurskas on elävä uskostansa"* (Hab.2:4) on muutettu muotoon: *"Mutta vanhurskas saa elää, kun hän pysyy uskollisena."* Santala jatkaa: *"Perinteisen käsityksen mukaan Mooses antoi 613 käskyä, Daavid rajoitti ne yhteentoista, Jesaja kuuteen; tuli Miika ja rajoitti ne kolmeen, Jesaja palasi ja rajoitti ne kahteen; tuli Habakuk ja rajoitti ne yhteen, kuten on kirjoitettu: `vanhurskas on elävä uskostansa`."* (54).

Santala kirjoittaa: ***"Vanhurskauttamisajatuksen kiertäminen uudessa Kirkkoraamatussamme on vakavampi asia kuin mikään kirkolliskokousten päätös mahdollisesta opillisesta yhtenäisestä kannanotosta katolisen kirkon kanssa. Siinä ei ole kysymys kirkkomme johdosta, vaan seurakuntiemme tulevasta opetuksesta. Kun tarkkailee vanhurskauttamisoppia tietokonetestin valossa, käy ilmi, että vanhurskaus -sana eri johdannaisineen esiintyi vanhassa käännöksessä 575 kertaa ja uudessa vain 298:ssa jakeessa. Tämä johtunee käsitteen tietoisesta karttamisesta. Se joko muunnettiin toiseksi tai jätettiin kokonaan pois"*** (61).

Liberaaliteologian ehdoilla

Santalan mielestä liberaaliteologia juhlii uudessa käännöksessä. Sitä voidaan pitää kokonaisuutena **liberaaliteologisena luomuksena**. Santala ei kaihda mainita tämän alan johtavia guruja nimeltä:

Raija Sollamo, Aimo T. Nikolainen, Wille Riekkinen, Heikki Räisänen, Matti Myllykoski, Antti Kylliäinen, Aarre Lauha, Kalevi Toiviainen, Kari Kuula jne.

Santalan mukaan käännöksen sanamuodot perustuvat "uusteologisen ajatteluun". Uusi raamatunkäännös paljastaa Suomen kirkon olevan totaalisesti liberaaliteologian kuljetuksessa ja sen kuolettavassa syleilyssä.

"Johtavat maltillisetkin teologimme edustavat ainakin tutkimuksissaan liberaalia valtauomaa. Siksi se korostuu kirkolliskokouksen pöytäkirjoissa. Näin on vaarana, että kristillinen painotus suodattuu myös Kirkkoraamatustamme" (62).

"Kun seuraa nimelistan esittämiä teologeja sen enemmin heitä tässä yksilöimättä, he edustavat prof. Timo Veijolaa lukuun ottamatta tunnetusti uusikantaisia asenteita. Ja listan mukaan prof. Veijola ehti vain 5. Mooseksen Kirjan ja Aamoksen käännösyksikön kääntäjäksi" (63).

Santala on nähnyt liberaaliteologian vaarat kirkolle jo kymmeniä vuosia sitten. Kirjassaan "Taivasten valtakuntaa vastaan hyökätään" (1965) hän paljastaa liberaaliteologian oveluuden sen pyrkiessä tuhoamaan kirkon sisältäpäin ja samalla koko kristinuskon.

Eskatologia

Psalmi 102 on Santalan mielestä "eskatologinen psalmi". Uusi käännös Psalmi 102:19: *"Tämä on kirjoitettu tulevalle sukupolvelle, jotta uudeksi luotu kansa ylistäisi Herraa."* Heprealaisessa tekstissä on sanonta "door acharon" eli *"viimeinen sukupolvi"* (120).

Dan.12:7b uusi käännös: *kun pyhän kansan hajaannus on lopussa, tulee kaiken tämän loppu "*." Heprean kielessä: "ke-khallot nappets jad-am-koodesh" = *"kun pyhän kansan käden murtaminen on lakannut"*. Santala tulkitsee tämän siten, että lopun aikana Jumala armahtaa ja pelastaa Israelin sen jälkeen, **kun Israelin oma voima on täysin murrettu** (120,121).

Kaksikerroksinen raamattukeskustelu

Santala siteeraa kirkolliskokousedustaja **Reinikaista**, jonka mukaan raamattukeskustelu on ollut "kaksikerroksinen". **Toisaalta on keskusteltu uudesta käännöksestä ja toisaalta siitä, onko Raamattu totta.** Tietysti nämä kysymykset liittyvät ajassamme kiinteästi toisiinsa kuin "siamilaiset kaksoset": **Jos Raamattu ei ole totta, sitä voidaan käännöskomitean tavoin peukaloida ihmisjärjen mukaan mielin määrin.** Jos taas se on totta, pyhä arkuus ja pelko ohjaavat kääntäjiä Risto Santalan tavoin uskolliseen ja tinkimättömään alkutekstiin pitäytymiseen.

Tiedon avain väärissä käsissä

Risto Santala katsoo vuosien 1938 ja 1992 käännösten joutuvan toistensa suhteen "törmäyskurssille" ja jatkaa:

"Kun katselee uusien ratkaisujen perusteita, nousee mieleeni saksalaisen kirjailijan luoma lentävä lause: 'Meidän tulisi syödä vielä uudelleen tiedon puusta'" (133).

Koska uusi käännös on "kirkon virallinen käännös" ja kun se samalla edustaa pitkälti liberaaliteologiaa, kirkolliskokous hyväksyessään käännöksen samalla tunnusti ja laillisti tämän teologian omaksi teologiakseen; luovutti sille virallisesti ja näyttävästi **kirkon tiedon avaimen**. Kirkolliskokous vahvisti ratkaisullaan kirkon ääneksi "liberaaliteologian äänen"; ääni uudelle käännökselle oli samalla ääni liberaaliteologialle! Kirkon viime aikoina tekemät ratkaisut (naispappeus, politiikka seurakuntaan, uusi virsikirja, raamatunkäännös) liittyvät **luopumuksen värisuoraan**, josta on selvä yhteys "syltityhteeseen", liberaaliteologiaan (ja myös teologiseen tiedekuntaan).

Uudessa käännöksessä aikamme "kirjanoppineet" ovat tehneet Jumalan sanan ja käskyt tyhjiksi "omilla selityksillään" (Mark.7:8,13). Millainen vaikutus tällä on sielunpelastukseen? Jeesus sanoo: **"Voi teitä, te lainoppineet, kun te olette vieneet tiedon avaimen! Itse te ette ole menneet sisälle, ja sisälle meneviä te olette estäneet"** (Luuk.11:52, v.1938 käänn.).

Palautteet

"Mirja Ronning tunnustaakin eräässä lähteessä, että *uusi käännös on 'sujuvaa, nykyaikaista, kaunista ja runollista', mutta suhteessa heprealaiseen alkutekstiin 'sietämättömän epätarkka'. 'Jo Jesajan 14 ensimmäisestä luvusta löytyi yli sata tällaista kohtaa'*. Toisessa yhteydessä hän sanoo, että se **'ei sovi papeille ja sananjulistajille'** (109).

Paavo Ruotsalainen sanoi aikoinaan **J.V. Snellmanille** sanat, jotka hieman muunneltuina soveltuvat myöskin suoritetun raamatunkäännöstyön arviointiin: *"Työ lipilaarit teitte saman selevän roamatusta kuin sika pottuhalameesta."* Vakavasti ottaen lienee paikallaan profeetta Jeremian sanat: **"Katso, valheen työtä on tehnyt kirjanoppineiden valhekytä"** (Jer.8:8).

Apostoli Pietari kirjoittaa (vanha käännös): **"halatkaa niinkuin vastasyntyneet lapset sanan väärentämätöntä maitoa, että te sen kautta kasvaisitte pelastukseen"** (1 Piet.2:2).

Luettuaan Risto Santalan kirjan **ei parhaalla tahdollakaan voi ajatella, että meillä uudessa käännöksessä on käsillä sanan väärentämätön maito**. Seurakunnan

paimenten ensisijainen vastuu liittyy puhtaaseen ja väärentämättömään Sanaan ja evankeliumiin. Kuinka tähän vastuuseen suhtautuvat paimenet, joiden seurakunnissa on uusi käännös käytössä???

Santalan mukaan "nykykäännös poikkeaa suuresti suurten kansainvälisten kielten ratkaisuksista". Tästä on helppo vetää johtopäätös, että **Suomen kirkko uusine raamatunkäännöksineen on luopumuksen edelläkävijä koko maailmassa.**

Jos **Mirja Ronning** ilmaisee käännösryhmänsä tavoitteen työryhmän nimessä "**Raamattu kansalle**", Sollamon ja kumppaneiden puuhastelulle voisi antaa nimen "**Raamattu kansalta**". **Santalan ansioksi on luettava, että hän kirjassaan "Suudelma hunnun läpi" säälimättä tuo ilmi liberaaliteologian harhat sen pyrkiessä tähän katalaan päämääräänsä.** Väärennetty Raamattu ei ole Raamattu lainkaan, samoin kuin väärennetty evankeliumi ei ole lainkaan evankeliumia! Uuden käännöksen pyrkimys riistää kansaltamme Jumalan oikea ja puhdas sana **liittyy profetta Aamoksen ennustukseen:**

"**Katso, päivät tulevat, sanoo Herra, Herra, jolloin minä lähetän nälän maahan: en leivän nälkää enkä veden janoa, vaan Herran sanojen kuulemisen nälän. Silloin he hoippuvat merestä mereen, pohjoisesta itään; he samoavat etsien Herran sanaa, mutta eivät löydä**" (Aam.8:11-12, v.1938 käänn.).

Loppukaneetiksi Santala kirjoittaa: "Ekumenian, lähetystyön ja opetustoimen kannalta v.1992 raamatunkäännöstä ei voine suositella" (151).

"On meillä aarre verraton, Se kalliimpi on kultaa, Ja kivet kalliimmatkin on Sen rinnalla vain multaa. Tää lahja kallis taivahan, Tää parhain aartehemme On pyhä sana Jumalan, Sen saimme omaksemme" (Vvk.162:1).